

Galda Gábor Attila

Amit nem sikerül felitatni

A szavak egy szürke tartományban
lebegnek, ahol nincs fényviszony,
csak tikkadt záporosó.
Egy váratlan pillanatban átszűrődnek
a valóság párás ablaküvegén, és minden
jelentés, amit nem sikerül felitatni,
rácsorog egy párkányra.
Bepenészesedik, néhány nap alatt
burjánzó összefüggésként teríti be
a fehér felületeket.
Huzatot kell csinálni a sorok között,
kiszellőztetni minden versszagot.

összekotort levelekben

szállj rám égtáj serceg a karvaly bús dala vijjog
átizzasztott szemgödrökben fészkelhetnek szemvarjak
összeszorított elhagyatottság rémületében
jár a nyomomban tarkoponyájú vércsesikoltás
álmatlanságomból felriadóként ver ki a víz
tölgygallyak közt átszűrődő hajnali fény
hús szaga ég kút szakadék mély uszadék íz
összekotort levelekben most már megtelepednék
hosszan tartja magában a hőt